

ת"פ 204/04 - מדינת ישראל נגד שלוי מרציאנו, אוריאל דוד כהן

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 204-04-2020 מדינת ישראל נ' מרציאנו(עציר)
ואת'
לפני כבוד השופט אמר טוביה
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
הנאשמים
1. שלוי מרציאנו
2. אוריאל דוד כהן

nocchim:

ב"כ המאשימה: עו"ד טל עופר

ב"כ הנאשמים: עו"ד אנאש דיראי בהעbara מעו"ד דורון נוי
הנאשמים באמצעות הלוי

וחר דין

הנאשמים הורשו על סמך הودיתם, בעברות שייחסו להם בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעברות בנסח - לפי סעיף 144(א) רישא + סיפה + סעיף 144(ב) רישא + סיפה + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן בקבלת נכסים שהושגו בעוון - עבירה לפי סעיף 412 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הסדר הטיעון כלל הסכמה לגבי העונש ולפיה יושת על הנאשמים מאסר בפועל בן 34 חודשים בגין ימי מעצרם, והצדדים יטענו באופן חופשי לרכיבי הענישה האחרים.

בעובדות כתוב האישום נאמר כי עמרי אזמןוב הינו הבעלים של קטנו שנגנב ממנו בתל אביב ביום 12.3.16 (להלן: "הקטנו"). ביום 17.3.16 או בסמוך לכך, הציגו הנאשמים בתת מקלע מאולתר שסוגל לירוח כדור שבכוcho להמית אדם (להלן: "הנסח"), במחסנית תואמת לנשח, ב-68 כדורים בקליבר 9 מ"מ, במספר זוגות של כפפות, שני "חם צוואר" ובשתי מסכות סקי. באותו תאריך, בשעה שאינה ידועה במידעיק למאשימה, הגיעו הנאשמים לרחוב שביל התפוז בעכו באמצעות רכב מסחרי בעל ארגז סגור ובאמצעות הקטנו אותו קיבלו בידיהם כי הוא נגנב ולא רשות הבעלים. הנאשמים הגיעו לרחוב כהם מחזיקים, נשים ומobilים בארגז הרכבת את הנשח, המחסנית והתחמושת ללא רשות על פי דין וכן את פרטיה הלבושים, והמתינו בארגז הרכבת פרק זמן של מספר שעות. סמוך לשעה 22:00, עקב חסド שהתעורר אצל אישת המתגוררת ברחוב, הזעקה המשטרת הגיעו ועמדו בקרבת הרכבת, יצאו הנאשמים מהרכב ונעצרו.

עמוד 1

לאחר שהנאשמים הורשו וברם נשמעו הטיעונים לעונש, הורתי לשירות המבחן לערוך תסוקיר בעניינו של הנאשם 2, בשם לב לקיומה של חובת תסוקיר נוכח גילו של הנאשם זה.

בתסוקיר מיום 17.1.17 נאמר כי הנאשם 2 הינו רוק בן 20, ליד הארץ, שטרם מעצרו התגorder בבית הוריinya ושזה ללא מסגרת תעסוקתית כלשהי. בתסוקיר נסקרו נסיבותיו המשפחתיות והאישיות של הנאשם 2, תוך שצווין כי מדובר במי שלחובתו הרשעה אחת בעבירות תקיפה וחבלה כשהיאנו מזויין משנהת 2015. בגין הרשעה זו נדון הנאשם 2 תחילה למאסר מוגנתה, צו מבנן ושל"צ אך בהמשך, למשל שיתף פעולה והסתיר מידע, הופקעו הוצאות והוא נדון מחדש ל-6 חודשים מאסר. שירות המבחן התרשם מצערו בעל יכולות וורබליות וקוגניטיביות תקיןות אם כי לאורך השנים גילה קשיים הסטגלוטיים שבאים לידי ביטוי בקושי לתפקיד במוגנות של לימודי ועובדיה. עוד נקבע בתסוקיר כי מהtabונות בעברו ובהתנהלו הפלילית הנוכחית, לרבות העובדה כי בשנים האחרונות חבר לגורמים שלויים בסביבתו, הפנים דפוסי התנהגות עבריינית ומנהלית אורח חיים פורע חוק, עליה ההערכה כי קיימים סיכון גבוה להתנהגות פורצת גבול בעתיד. לפיכך, המליץ שירות המבחן לאמץ את הסדר הטיעון כפי שהוצע ולהטיל על הנאשם 2 מאסר מוחשי שיחידד עבורו גבולות אסור ומותר.

בפתח הטיעונים לעונש הציגה המאשימה את גילוין הרשעותיהם של הנאשמים. מהmarsם המתיחס לנאם 1 (מע/1) עולה כי לחובתו 5 הרשעות קודמות בשלל עבירות רכוש ותקיפה בגנים ריצה בעבר מקרים בפועל. מגילוין הרשעות המתיחס לנאם 2 (מע/2) עולה כי לחובתו של הנאשם זה הרשעה אחת בעבירת תקיפה סתם וחבלה כשהיאן מזויין.

ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את הסדר תוך שצווין כי כתוב האישום תוקן בצורה משמעותית. נאמר כי לו כתוב האישום היה עומד על כנו, היה העונש המושת על הנאשם חמוץ בהרבה. בנסיבות, העונש שהוסכם העומד על 34 חודשים מאסר בפועל מצוי במסגרת העונשה הנוגגת. נוסף למאסר עתירה המאשימה להשית על הנאשם קנס כספי וכן מאסר מוגנת צופה פני עדות.

ב"כ הנאשמים ביקש אף הוא לאשר את הסדר. נאמר כי הסדר הוא פרי משא ומתן ארוך ומורכב שנמשך זמן רב וחזקת על התביעה שشكلה את כלל השיקולים לפני הסכמתה לעונש המוסכם. עוד הוסיף הסגנון כי המאסר בפועל עומד בתוך מתחם העונשה ההולם והפסיכה הנוגגת. נוכח החיסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי המדינה ולאור העובדה שהנאשמים מרכזים וירצז ממאסר לא קצר, ביקש הסגנון להימנע מהטלת קנס כספי.

בדברם האחרון, הביעו הנאשמים צער על מעשייהם.

הלכה היא כי קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל את תחולתו של תיקון 113 לחוק העונשין, ועל בית המשפט לבחון את הסדר הטיעון, על פי אמות המידה המקובלות ו בהתאם לנסיבות המקירה ונסיבות האישיות של הנאשם (ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)).

אין חולק לגבי חומרתן של העבירות בהן הורשו הנאשמים, חומרה המחייבת הטלת עונשים הולמים. בחינת העונשה הנוגגת מלמדת כי במקרים דומים, הושטו על נאים עונשים המצויים במתחם העונש המוצע על פי הסדר שבפני

(ראו לדוגמא: ע"פ 9373/10 ותד נ' מדינת ישראל (14.9.2011); ע"פ 1768/14 גנאים נ' מדינת ישראל (22.7.2014) וע"פ 5900/15 מעוז נ' מדינת ישראל (10.5.2016)).

בשים לב לערכים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם ובהתחשב מכלול הנסיבות וכן נוכחות מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש בעניינו נע בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל.

לאחר ש核实תי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתך למלול הנסיבות, לרבות גלים של הנאים, עברם הפלילי והודיעיתם בשלב מוקדם של הדיון, החלמתי שלא לסתות מהסדר הטיעון בדבר הטלת 34 חודשים מאסר בפועל על הנאים. בהקשר זה נתתי דעתך גם להלכה הפסקה לפיה כלל, על בית המשפט לאשר ולכבד הסדרי טיעון בשל טעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הצדדים אלו. ראו: ע"פ 8820/14 **זהר שחיר נ' מדינת ישראל פ"ד נ(1), ע"פ 577**; ע"פ 14/98 **פלוני נ' מדינת ישראל פ"ד נ(1)**, ע"פ 17.5.2015).

סיכוםו של דבר, אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

1. 34 חודשים מאסר בפועל בגין ימי מעצרם מיום 17.3.16, למעט תקופת מאסרו של נאם 2 בת 6 חודשים מאסר שנגזרו עליו ביום 31.5.2016 במסגרת ת"פ 38124-10-14 (התקופה שבין 31.5.16 ועד 30.11.16), אשר לא תונכה מתקופה מאסרו.
  2. 12 חודשים מאסר על תנאי לב יעברו הנאים במשך 3 שנים עבירת נשך מסווג פשע ווירושעו בגינה.
  3. בנסיבות ובשים לב לעונש המאסר שנגזר, לא מצאתи לגוזר על הנאים כניסה כספי שיפול לנטל על משפחותיהם.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז בטבת תשע"ז, 24 נואר 2017, בהעדר הצדדים.